

[Poul Møller.]

lingstilbud? Det beder jeg landbrugsministeren om præcist at svare på her, eventuelt gennem sit partis ordfører.

Også det ærede medlem hr. Iver Poulsen var i går inde på forsvarsproblemerne, og han fandt anledning til at hakke på det konservative folkeparti, fordi vi havde tilsluttet os og var med i forsvarsforliget i fjor forår. Han sagde, at når man én gang havde bøjet sig for radikale betingelser i forsvarssagen, var der ikke mere at gøre. Nu har jeg ikke indtryk af, at det radikale venstres vælgere egentlig mener, at det er os, der har bøjet os for de radikale i forsvarssagen. Det er jo imidlertid således, at det ærede medlem hr. Iver Poulsens parti foreløbig er et forholdsvist beskedent parti, men der kan komme den dag, da det ærede medlems parti vil få indflydelse og vil få et ansvar, og så skal det ærede medlems parti og det ærede medlem tage stilling til, om man først og fremmest skal sikre sig sine egne hænders renhed, altså om håndvasken er vigtigere end at opnå et acceptabelt forsvar. De konservative medlemmer i det høje ting kunne sidste forår have vasket deres hænder og sagt: det vil vi slet ikke være med i; når de radikale skal være med i forsvarsforliget, betragter vi det på forhånd som håbløst at få noget ud af det. Men det var forsvaret ikke blevet bedre af, ærede medlem. Som politiker må man nu engang vælge imellem, om man under de givne politiske forudsætninger vil gøre, hvad man kan for at få det bedst mulige forsvar, eller om man hellere vil rense sig selv og stå som den rene den dag, det går galt for landet. Vi valgte at gøre det, der kunne skabe det bedst mulige forsvarsgrundlag for vore værn i den givne politiske situation, og jeg tror, at det ærede medlem, hvis han engang får ansvaret, vil gøre præcis det samme, fordi det nu engang drejer sig om, hvilke styrker vi kan sætte på benene, og ikke om, hvorvidt vi har vasket vore hænder på Pilatus' vis.

Jeg takker den højtærede statsminister for de bemærkninger, han gjorde vedrørende materielanskaffelser til forsvaret. Jeg forstod på ham, at man ville lægge en anskaffelsesplan for hærens vedkommende på linje med det, der har fundet sted for søværnets vedkommende, og jeg håber, at vi vil blive informeret om denne anskaffel-

sesplan, i hvert fald gennem det udenrigs-politiske nævnets drøftelser; men jeg har indtryk af, at det haster, og jeg vil derfor sætte pris på, at denne redegørelse bliver givet os så hurtigt som muligt, så at vi kan have en orientering om regeringens synspunkter og regeringens hensigter med hensyn til forsvarets materielanskaffelser og dermed om vore muligheder for at få materiel hjælp fra anden side.

Jeg vil også gerne takke for de bemærkninger, den højtærede statsminister gjorde vedrørende civilforsvaret. Jeg er klar over, at det i en forholdsvis kort replik ikke er nemt at give en omfattende redegørelse for civilforsvarets stilling, og jeg tror, det bliver nødvendigt, at vi her i tinget i den nærmeste fremtid beskæftiger os med denne sag og får en speciel redegørelse for hele problemet, eventuelt efter den hjemmel, der er i forretningsordenen til, at ministeren kan give tinget en redegørelse. For det er jo således, at mange har på fornemmelsen, at vi, f. eks. i forhold til et land som Sverige, er meget uforberedte på dette område, og det må være folketingets ansvar at være bekendt med, hvilke foranstaltninger der er truffet og kan træffes til at sikre civilbefolkningen, hvis katastrofen skulle ramme os. Derfor mener jeg, det må være vort ansvar at få en udførlig redegørelse fra den højtærede indenrigsminister herom inden for den nærmeste fremtid.

Den højtærede statsminister var inde på en række økonomisk-politiske problemer. De fleste var jo af mere principiel karakter, således at de ikke giver anledning til megen diskussion. Det var den højtærede statsministers synspunkter, og vi har redegjort for vore synspunkter; at de ikke falder sammen på alle områder, er der jo ikke noget som helst hemmeligt i. Men den højtærede statsminister sagde, at vi må altid gøre, hvad vi kan for at styrke Danmarks økonomi, ikke blot når vi går ind i fællesmarkedet. Det turde siges at være en selvfølge — en selvfølge, som det egentlig burde være overflødig at fremhæve — at alle partier interesserer sig for at styrke landets økonomi, naturligvis. Men når vi har fremhævet dette problem så stærkt nu, højtærede statsminister, er det ikke mindst på grund af, at den høje regerings administration har udsendt en rapport på 700 sider, som